
Gayatri-rahasya Upanishad

गायत्रीरहस्योपनिषत्

Document Information

Text title : Gayatri Rahasya Upanishad

File name : gaayatriirahasyopanishhat.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic Rishi ??

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : from Adyar Library Unpublished Upanishads

Latest update : Jan. 7, 2010

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Gayatri-rahasya Upanishad

गायत्रीरहस्योपनिषत्

॥ गायत्रीरहस्योपनिषत् ॥

ॐ स्वस्ति सिद्धम् । ॐ नमो ब्रह्मणे ।

ॐ नमस्कृत्य याज्ञवल्क्य ऋषिः

स्वयंभुवं परिपृच्छति ।

हे ब्रह्मन् गायत्र्या उत्पत्तिः श्रोतुमिच्छामि ।

अथातो वसिष्ठः स्वयंभुवं परिपृच्छति ।

यो ब्रह्मा स ब्रह्मोवाच ।

ब्रह्मज्ञानोत्पत्तेः प्रकृतिं व्याख्यास्यामः ।

को नाम स्वयंभू पुरुष इति ।

तेनाङ्गुलीमध्यमानात् सविलमभवत् ।

सविलात् क्नेमभवत् । क्नेनाद्भुद्भुदमभवत् ।

भुद्भुदादण्डमभवत् । अण्डाद्ब्रह्मभवत् ।

ब्रह्मणो वायुरभवत् । वायोरग्निरभवत् ।

अग्नेरोङ्कारोऽभवत् । ओङ्काराद्व्याहृतिरभवत् ।

व्याहृत्या गायत्र्यभवत् । गायत्र्या सावित्र्यभवत् ।

सावित्र्या सरस्वत्यभवत् । सरस्वत्या सर्वे वेदा अभवन् ।

सर्वेभ्यो वेदेभ्यः सर्वे लोका अभवन् ।

सर्वेभ्यो लोकेभ्यः सर्वे प्राणिनोऽभवन् ।

अथातो गायत्री व्याहृतयश्च प्रवर्तन्ते ।

का य गायत्री काश्च व्याहृतयः ।

किं भूः किं भुवः किं सुवः किं मलः किं जनः किं तपः

किं सत्यं किं तत् किं सवितुः किं वरेण्यं किं भर्गः

किं देवस्य किं धीमहि किं धियः किं यः किं नः किं प्रयोदयात् ।

ॐ भूरिति भुवो लोकः । भुव इत्यन्तरिक्षलोकः । स्वरिति स्वर्गलोकः ।

मल इति मल्लोकः । जन इति जनलोकः । तप इति तपोलोकः । सत्यमिति सत्यलोकः ।

तदिति तदसौ तेजोमय तेजोऽग्निर्देवता ।
 सवितुरिति सविता सावित्रमादित्यो वै । वरेण्यमित्यत्र प्रजापतिः ।
 भर्गं धत्यापो वै भर्गः । देवस्य धतीन्द्रो देवो धोतत धति
 स धन्द्रस्तस्मात् सर्वपुरुषो नाम रुद्रः ।
 धीमधीत्यन्तरात्मा । धिय धत्यन्तरात्मा परः ।
 य धति सदाशिवपुरुषः । नो धत्यस्माकं स्वधर्म ।
 प्रयोद्यादिति प्रयोदित काम धमान् लोकान्
 प्रत्याश्रयते यः परो धर्म धत्येषा गायत्री ।
 सा य किं गोत्रा कत्यक्षरा कतिपादा । कति कुक्षयः ।
 कानि शीर्षाणि । सांख्यायनगोत्रा स यतुर्विशत्यक्षरा
 गायत्री त्रिपादा यतुष्पादा । पुनस्तस्याश्चत्वारः पादाः
 षट् कुक्षिकाः पञ्च शीर्षाणि भवन्ति ।
 डे य पादाः काश्च कुक्षयः कानि शीर्षाणि ।
 ऋवेदोऽस्याः प्रथमः पादो भवति । यजुर्वेदो द्वितीयः पादः ।
 सामवेदस्तृतीयः पादः । अथर्ववेदश्चतुर्थः पादः ।
 पूर्वा द्विक् प्रथमा कुक्षिर्भवति । दक्षिणा द्वितीया कुक्षिर्भवति ।
 पश्चिमा तृतीया कुक्षिर्भवति । उत्तरा यतुर्था कुक्षिर्भवति ।
 उर्ध्वं पञ्चमी कुक्षिर्भवति । अधः षष्ठी कुक्षिर्भवति ।
 व्याकरणोऽस्याः प्रथमः शीर्षो भवति । शिक्षा द्वितीयः ।
 कल्पस्तृतीयः । निरुक्तश्चतुर्थः । ज्योतिषामयनमिति पञ्चमः ।
 का द्विक् को वर्णः किमायतनं कः स्वरः किं लक्षणम्,
 कानि अक्षरद्वैवतानि क ऋषयः कानि छन्दांसि का शक्तयः
 कानि तत्त्वानि डे यावयवाः ।
 पूर्वायां भवतु गायत्री । मध्यमायां भवतु सावित्री ।
 पश्चिमायां भवतु सरस्वती ।
 रक्ता गायत्री । श्वेता सावित्री । कृष्णा सरस्वती ।
 पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौरायतनानि ।
 अकारोकारमकारवृषोदात्तादित्स्वरात्मिका ।
 पूर्वा सन्ध्या लंसवाङ्मिनी ब्राह्मी ।
 मध्यमा वृषभवाङ्मिनी माण्डोदरी ।
 पश्चिमा गरुडवाङ्मिनी वैष्णवी ।
 पूर्वाङ्गकालिका सन्ध्या गायत्री कुमारी

रक्ता रक्ताङ्गी रक्तवासिनीरक्तगन्धमाल्यानुलेपनी
 पाशाकुशाङ्गुमावाकमाङ्गुलुवरुहस्ता
 लंसाङ्गुढा अङ्गुढैवत्या ऋग्वेदसङ्गिता
 आदित्यपथगामिनी भूमङ्गुलुवासिनी ।
 मध्याङ्गुलुका सन्ध्या सावित्री युवती श्वेताङ्गी
 श्वेतवासिनीश्वेतगन्धमाल्यानुलेपनी त्रिशूलङ्गुमरुहस्ता
 वृषभाङ्गुढा रुद्रैवत्यायजुर्वेदसङ्गिता आदित्यपथगामिनी
 भुवोवोडे व्यवस्थिता ।
 सायं सन्ध्या सरस्वती वृद्धा कृष्णाङ्गी कृष्णवासिनी
 कृष्णगन्धमाल्यानुलेपना शङ्खचक्रगदाभयहस्ता
 गरुडाङ्गुढा विष्णुवैवत्या सामवेदसङ्गिता आदित्यपथगामिनी
 स्वर्गलोकव्यवस्थिता ।
 अग्निवायुसूर्यङ्गुपाङ्गुवङ्गीयगार्हपत्यदक्षिणाङ्गुपा
 ऋग्यजु सामङ्गुपा भूर्भुवःस्वरिति व्याहृतिङ्गुपा
 प्रातर्मध्याह्नतृतीयसवनात्मिका सत्त्वरजस्तमोगुणात्मिका
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तङ्गुपा वसुरुद्रादित्यङ्गुपा
 गायत्रीत्रिष्टुब्जगतीङ्गुपा अङ्गुशङ्खुरविष्णुङ्गुपेच्छा-
 ज्ञानङ्गियाशङ्गुङ्गुपा स्वराङ्गुराङ्गुषङ्गुअङ्गुपेति ।
 प्रथममाङ्गुयं द्वितीयं प्राजापत्यं तृतीयं सौम्यं
 यतुर्थमीशानं पञ्चममादित्यं षष्ठं गार्हपत्यं
 सप्तमं मैत्रमष्टमं भगवैवतं नवममार्यमङ्गुं
 दशमं सावित्रमेकादशं त्वाष्ट्रं
 द्वादशं पौषणं त्रयोदशमैद्राङ्गुं यतुर्दशं वायव्यं
 पञ्चदशं वामदेवं षोडशं मैत्रावरुणं
 सप्तदशं भ्रातृव्यमष्टादशं वैष्णवमेकोनविंशं वामनं
 विंशं वैश्वदेवमेकविंशं रौद्रं द्वाविंशं कौबेरं
 त्रयोविंशमाश्विनं यतुर्विंशं अङ्गुमिति प्रत्यक्षरवैवतानि ।
 प्रथमं वासिष्ठं द्वितीयं भारद्वाजं तृतीयं गार्ग्यं
 यतुर्थमुपमन्यवं पञ्चमं भार्गवं षष्ठं शाङ्गुलुयं
 सप्तमं लोहितमाष्टमं वैष्णवं नवमं शातातपं
 दशमं सनत्कुमारमेकादशं वेदव्यासं द्वादशं शुक्रं
 त्रयोदशं पाराशर्यं यतुर्दशं पौङ्गुङ्गु पञ्चदशं कतुं

षोडशं दक्षं समदशं काश्यपमष्टादशमात्रेयम्-
 अेकोनविंशमगस्त्यं विंशमौद्दालकमेकविंशमाङ्गिरसं
 द्वाविंशं नामिकेतुं त्रयोविंशं मौद्गल्यं यतुर्विंशमाङ्गिरस
 वैश्वामित्रमिति प्रत्यक्षराणांभूषयो भवन्ति ।
 गायत्रीत्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्ङ्क्तिर्बृहत्युष्णिगदितिरिति
 त्रिरावृत्तेन छन्दांसि प्रतिपाद्यन्ते । प्रह्लादिनी प्रज्ञाविश्वभद्रा
 विलासिनी प्रभा शान्ता मा कान्ति स्पर्शा दुर्गा सरस्वती विरुपा
 विशालाक्षी शालिनी व्यापिनी विमला तमोऽपलाशिणीसूक्ष्मावयवा
 पद्मालया विरजा विश्वरुपा भद्रा कृपासर्वतोभूषीति
 यतुर्विंशतिशक्तयो निगद्यन्ते ।
 पृथिव्यमेजोवाय्वाकाशगन्धरस्रुपस्पर्शशब्दवाक्यानि
 पादपायूपस्थत्वक्यक्षुश्रोत्रजिह्वाघ्राणमनोबुद्ध्यलङ्कार-
 चित्तज्ञानानिति प्रत्यक्षराणां तत्त्वानि प्रतीयन्ते ।
 यम्पकातसीकुङ्कुमपिङ्गलेन्द्रनीलाग्निप्रभोधत्सूर्य-
 विद्युत्तारकसरोजगौरमरतकशुकलकुन्देन्दुशङ्खपाण्डु-
 नेत्रनीलोत्पलचन्दनागुरुकस्तूरीगोरोचनघनसारसन्निभं
 प्रत्यक्षरमनुस्मृत्य समस्तपातकोपपातकमडापातका-
 गम्यागमनगोळत्याभ्रलम्बत्याभ्रूणलत्यावीरुलत्या-
 पुरुषलत्याऽऽजन्मकृतलत्यास्त्रीलत्यागुरुलत्यापितृलत्या-
 प्राणलत्याचराचरलत्याऽऽत्मक्षयभक्षणाप्रतिग्रह-
 स्वकर्मविच्छेदनस्वाम्यार्तिडीनकर्मकराणपरधनापहरण-
 शूद्रान्नभोजनशत्रुमारणयण्डालीगमनादिसमस्त-
 पापहरणार्थं संस्मरेत् ।
 मूर्धा भ्रुवमा शिषान्तो विष्णुर्ललाटं रुद्रयक्षुषी यन्द्रादित्यौ
 कर्णौ शुक्रबृहस्पती नासापुटे अश्विनौ दन्तोष्ठावुभे सन्ध्ये
 भुवं मरुतः स्तनौ वस्वाद्यो वृहद्यं पर्जन्य उदरमाकाशो नाभिरग्निः
 कटिरिन्द्राग्नी जघनं प्राजापत्यमूत्रं कैलासमूलं जानुनी विश्वेदेवौ
 जङ्घे शिशिरः गुल्फानि पृथिवीवनस्पत्यादीनि नभानि मडती
 अस्थीनि नवग्रहा असृक्केतुर्मासमृतुसन्धयः कालद्रयास्फालनं संवत्सरो
 निमेषोऽडोरात्रमिति वाग्देवीं गायत्रीं शरणमहं प्रपद्ये ।
 य एदं गायत्रीरुद्रस्यमधीते तेन कृतसुखमिष्टं भवति ।

य षट् गायत्रीरहस्यमधीते दिवसकृतं पापं नाशयति ।
प्रातरमध्याह्नयोः षण्मासकृतानि पापानि नाशयति ।
सायं प्रातरधीयानो जन्मकृतं पापं नाशयति ।
य षट् गायत्रीरहस्यं ब्राह्मणः पठेत् तेन गायत्र्याः
षष्टिसहस्रवक्षाणि जप्तानि भवन्ति । सर्वान् वेदानधीतो भवति ।
सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो भवति । अपेयपानात् पूतो भवति ।
अभक्ष्यभक्षणात् पूतो भवति । वृषलीगमनात् पूतो भवति ।
अब्रह्मयारी ब्रह्मयारी भवति ।
पङ्क्तिषु सहस्रपानात् पूतो भवति ।
अष्टौ ब्राह्मणान् ग्राहयित्वा ब्रह्मलोकं स गच्छति ।
इत्याहु भगवान् ब्रह्मा ॥
इति गायत्रीरहस्योपनिषत् समाप्ता ॥

Gayatri-rahasya Upanishad

pdf was typeset on April 1, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

